

For 51 år siden ble Norge okkupert. Med tyskerne som herre i landet ble oljetilførselen utenfra sterkt redusert. Norske bilister stor nønner spørsmålet: Finnes det noen ersatning for bensin som kan brukes? Eller andre sørsgater i gassform? Losningen ble skogen. Norske bilister begynte å fyre på knott – gassen produsert av ved og trekull sørget for at hjulene ble holdt i gang.

«GODT MOTORBRENSEL»

– Gass av ved og trekull produsert i en hensiktmessig og godt bygget gassgenerator for biler er et godt motorbrensel, mente avdelingsingeniør R. Gulbrandsen ved Statens Teknologiske Institutt som i 1941 skrev «Gassgeneratorboka», men han la til at på grunn av gassens lavere varmeinnhold kunne man under ellers like forhold ikke oppnå mer enn 65 prosent av bensinmotorytelsen.

På Norsk Kjøretøyhistorisk Museum i Lillehammer er det nå mulig å opp leve hvordan en knottfyrt bil så ut - og virkemåten. En Ford AA 1930-modell som under krigen rullet på vegene i Folldal, står utstilt i museet og forteller på sin måte en liten norsk bilhistorie. Dengang norske bilister syrte med ved!

AA-Forden i Lillehammer ble solgt av Oplandske Automobilforretning i Hamar. Dette firmaet ble etablert 27. februar 1923.

Disponent var H. B. Andersen.

Firmaet holdt til på hjørnet av

Østregate og Enggaten. Fra starten i 1923 til kngsutbruddet i 1939 hadde firmaet solgt 1300 nye Forder.

En av dem, en AA-last ble solgt i 1930 for 3700 kroner og gikk sine første år i Furnes. Senere ble bilen solgt til Folldal og her hadde bilen flere eiere, blant dem Olaf Kielland, Sigurd Moen og Ottar Østlund. Bilen ble påmontert en trekullgenerator, som ble demontert i juni 1946. Etter krigen hadde bilen en omflakkende tilværelse, den ble kappet og bygd om til traktor og det var slik Gunnar Stenhaug fra Borge ved Sarpsborg fant den i sin barnoms bygd. Den utflyttede folldølen var på jakt etter bil han kunne utstyre med generator. Det ble en A-Ford. I 1987 kjøpte han bilen og startet et omfattende restaureringsarbeid. En Hesselmann generator, ikke ulik Imbertsen, som var i bruk her i landet, ble kjøpt inn fra Sverige. Etter mange timers innsats kunne han fyre opp bilen – og registrere den. Stenhaug og hans far hadde vært borti bilen under krigen også. Folldølene mestret generatorstart i 45 kuldegrader - og A-Fordene var ikke vondé å be, selv om kvikkssølet nærmest sa takk for seg ned i kulda!

– Det artige med denne bilen er at jeg var borti den under krigen da den gikk på knott, og min far var også bilens eier ei tid, forteller Gunnar Stenhaug til HA. – Hestehandler Østlund på Hanestad hadde bilen ei tid. Han styre den med høye lemmer og

kjørte hest med bilen. Han solgte den til Ola Tollshaugmoen. Min far var den siste som hadde bilen registrert. Per Kjølle bygde den til traktor, han reparerte både biler og klokker. Per kappet kardanghylsa og ramme, og dermed var lastebilen gjort om til traktor i flere år, og det var også slik jeg fant den.

– Kulda i Folldalen og start av generatorbiler?

– Jeg og brodrene var jo i den rette alderen under krigen og vi tok vakt over med biler. Å få start på en generatorkobil i 45 kuldegrader var ikke noe problem for oss. Mor hadde en del av jobben, hun varmet opp vann i bøtter og kasser med trekkull og resten av beholderen var fylt med ved – knott. Odrevet i passende lengde ble regnet som den beste knotten.

Etter å ha forlatt generatoren gikk gassen gjennom et renseapparat og en kjøler. Renseapparatet på Kjøretøyrmuseets knottbil består av et rør med en innsats som er gjennomhullet blikk. Deretter følger som vi la sammen med knott på ei blikkplate under motoren. Når vi hørte øjen koke, sto vi på sveiva etter å ha sett en spake fra setet og ned på kløtsjpedalen. Vi fikk sveiva rundt et quart slag, så et nytta og så fikk vi til slutt motoren til å tenne. Var vi for raske med å slippe ut klutsjen, kvelte vi motoren. Men vi fikk motoren i gang til slutt, og etterpå var det å dra rundt i bygda for å hjelpe andre. Det hørde også at andre lånte biler vi fikk startet. Sørhus som kjørte melkenuta, var hos oss og fikk lånt bil som vi hadde fått startet i kulda.

– Hvor langt går en bil på knott?

– På en hektoliter med knott kjørte du 10 - 12 mil, sier den utflyttede folldølen.

MANGE TYPER

Norske bilister kunne velge mellom flere typer generatører. Strømmen som før krigen hadde drevet med montering av Dodge og buss-bygging skapte «Strømmen»-generatoren. KG-kulgass-generator ble uteksperimentert av norske ingeniører og bilfolk i 1939 og ble framstilt i Sandefjord.

Imbert var et annet vanlig generatormerk. Museets lastebil er utsyrt med en Hesselmanns generatør som ble bygd i Sverige. Svedlund, Thamstrøm, TG og Volvo hadde også sine generatører. Ham Jern på Hamar bygde også trekullgeneratører.

KNOTTEFABRIKKER

Generatordriften forte til at knottproduksjon ble viktig næring for mange. Knottfabrikkene skjøt opp og ved disse ble det produsert «drivstoff». Store lagre utenfor fabrikken vittnet om at en ikke manglet råstoff. Mange drev også med knottproduksjon i det små - og tørket knotten i badstua. Bilene gikk nemlig best på tørr knott. Biler med knottsekker på taket ble et daglig syn etter vegene. De som var bilister under krigen, minnes knottfyringen med gru - det var litt av et mørk arbeid.

Gassen fortsetter så gjennom et rør rett til motoren. Her er det ei regulering av blandingsforholdet gass/luft. Motoren er også forsynt med et gass-spjell og ei vite.

Det er vifta som setter generatoren i drift, og denne blir koblet fra etter at generatoren er fylt opp.

HA: Jan Vidar Lie Pedersen

SPESSALBYGD OVN

En generator er stort sett en spesialbygd ovn, og skiller seg fra en alminnelig ovn ved at man i generatoren benytter ovnved for brenning. Mens de roygassene som danner seg ved forbrenning går opp gjennom brensel og dermed unngår pipa, så ble gassene som ble dannet inne i generatoren sugd ned gjennom brenselskjølet, og samlet i generatorens nedre del.

Gassen ble deretter sugd inn i motoren og det var denne gassen motoren arbeidet med i stedet for bensin.

Generatorens nedre del ble fylt med trekkull og resten av beholderen var fylt med ved – knott. Odrevet i passende lengde ble regnet som den beste knotten. Etter å ha forlatt generatoren gikk gassen gjennom et renseapparat og en kjøler. Renseapparatet på Kjøretøyrmuseets knottbil består av et rør med en innsats som er gjennomhullet blikk. Deretter følger som vi la sammen med knott på ei blikkplate under motoren. Når vi hørte øjen koke, sto vi på sveiva etter å ha sett en spake fra setet og ned på kløtsjpedalen. Vi fikk sveiva rundt et quart slag, så et nytta og så fikk vi til slutt motoren til å tenne. Var vi for raske med å slippe ut klutsjen, kvelte vi motoren. Men vi fikk motoren i gang til slutt, og etterpå var det å dra rundt i bygda for å hjelpe andre. Det hørde også at andre lånte biler vi fikk startet. Sørhus som kjørte melkenuta, var hos oss og fikk lånt bil som vi hadde fått startet i kulda.

– Hvor langt går en bil på knott?

– På en hektoliter med knott kjørte du 10 - 12 mil, sier den utflyttede folldølen.

MANGE TYPER

Norske bilister kunne velge mellom flere typer generatører. Strømmen som før krigen hadde drevet med montering av Dodge og buss-bygging skapte «Strømmen»-generatoren. KG-kulgass-generator ble uteksperimentert av norske ingeniører og bilfolk i 1939 og ble framstilt i Sandefjord.

Imbert var et annet vanlig generatormerk. Museets lastebil er utsyrt med en Hesselmanns generatør som ble bygd i Sverige. Svedlund, Thamstrøm, TG og Volvo hadde også sine generatører. Ham Jern på Hamar bygde også trekullgeneratører.

KNOTTEFABRIKKER

Generatordriften førte til at knottproduksjon ble viktig næring for mange. Knottfabrikkene skjøt opp og ved disse ble det produsert «drivstoff». Store lagre utenfor fabrikken vittnet om at en ikke manglet råstoff. Mange drev også med knottproduksjon i det små - og tørket knotten i badstua. Bilene gikk nemlig best på tørr knott. Biler med knottsekker på taket ble et daglig syn etter vegene. De som var bilister under krigen, minnes knottfyringen med gru - det var litt av et mørk arbeid.

Gassen fortsetter så gjennom et rør rett til motoren. Her er det ei regulering av blandingsforholdet gass/luft. Motoren er også forsynt med et gass-spjell og ei vite.

Det er vifta som setter generatoren i drift, og denne blir koblet fra etter at generatoren er fylt opp.

HA: Jan Vidar Lie Pedersen